

רשומות

הצעות חוק

13 בנובמבר 1995

2443

כ' בחשון התשנ"ו

עמוד

הצעת חוק הערבות (תיקון מס' 2) (ערבויות מוגנות), התשנ"ו-1995 211

מתפרסמת בזה הצעת חוק מטעם הממשלה:

מבוא

בשנת 1992 נוסף לחוק הערבות, התשכ"ז-1967, פרק הדין בערבויות של יחידים (ס"ח התשנ"ב, עמ' 144). בשעה שפרק זה חוקק, בעקבות הצעת חוק פרטית, היתה בפני ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת הצעת חוק ממשלתית (ה"ח התשנ"א, עמ' 331); הצעה זו כללה תיקונים לחוק הקיים והוסיפה פרק אשר דן בערבויות מוגנות. לאחר שהתקבל החוק שמקורו בהצעת החוק הפרטית, עוכב המשך הטיפול בהצעה הממשלתית כדי לעמוד על מידת הנתיבות של ההוראות הכלולות בה לאחר שהחוק תוקן, וכדי לאפשר למערכת הפיננסית לקלוט את ההסדרים שנקבעו בתיקון לחוק.

מוצע עתה להשלים את החקיקה בנושאים שהיו בהצעת החוק הממשלתית מתשנ"א לענין הערבויות המוגנות, ולתקן כמה הוראות שנחקקו ב־1992. ההוראות החדשות הן בעיקר אלה הדנות בחובות הגילוי שהוטלו על הנושה, בחובות הנושה להודיע לערב על פיגור משמעותי של החייב בפרעון חובו ובקביעה שעל כמה הוראות, בחלק הכללי של החוק הקיים, לא ניתן להתנות.

הצעת חוק הערבות (תיקון מס' 2) (ערבויות מוגנות), התשנ"ו-1995

1. בחוק הערבות, התשכ"ז-1967¹ (להלן - החוק העיקרי), במקום פרק ב' ופרק ג' בחלפת פרקים ב' ו"ג יבוא:

"פרק ב': ערבות של ערב יחיד

18. תחילה הוראות פרק זה יחולו על ערבות שנתן ערב יחיד לנושה, והא כינויה אשר יהא, לרבות התחייבות לשיפוי.

19. הגדרות - בפרק זה -

"נושה" - מי שמתן הלוואות הוא במהלך עסקיו הרגיל, אף אם אינו עיסוקו העיקרי;

"ערב יחיד" - מי שאינו תאגיד, ולמעט בן זוג של החייב או שותפו של החייב, בין בשותפות רשומה ובין בשותפות שאינה רשומה; היה החייב תאגיד, לא ייחשב כערב יחיד גם מי שהוא בעל ענין בתאגיד; לענין זה, "בעל ענין בתאגיד" - כהגדרת "בעל ענין" בתאגיד בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968²;

"ערב מוגן" - אחד מאלה:

(1) ערב יחיד, שבחווה הערבות בינו לבין הנושה נקוב סכום שאינו עולה על 60,000 שקלים חדשים;

(2) ערב יחיד, שבחווה הערבות בינו לבין הנושה נקוב סכום שאינו עולה על 400,000 שקלים חדשים, ובלבד שהחייב הנערב נועד לרכישת זכויות בדירה המיועדת למגורי החייב;

ד ב ר י ה ס ב ר

250,000 שקלים חדשים ושנועד לרכישת זכויות בדירה המיועדת למגורי החייב;

(2) חיוב, בין שבוצע ובין שטרם בוצע, שהסכום המרבי של הקרן אינו עולה על 40,000 שקלים חדשים..."

פרק ב' לחוק הקיים דן בערב יחיד אשר, כאמור, חב לחיוב מוגבל. בעקבות הוספת כמה הוראות לחוק, במיוחד אלה הדנות בחובת הגילוי, מוצע להבחין בין "ערב יחיד" ובין "ערב מוגן". חלק מההוראות המוצעות (חובת הגילוי ונקיבת סכום בחווה הערבות) יחולו לגבי כל ערב יחיד ללא קשר לסכום ערבותו, בעוד שהוראות אחרות יחולו רק לגבי "ערב מוגן" (כמו למשל, הודעה על אי קיום חיוב, תובענה מהחייב תחילה, ריבוי ערבים). אי לכך מוצע לשלב הגדרה של "ערב מוגן" ולוותר על ההגדרה של "חיוב".

(ב) להגדרת "ערב יחיד" נוספה הבהרה כי הערב היחיד יהיה "מי שאינו תאגיד".

סעיף 1 לסעיף 18

סעיף 17א(א) לחוק הקיים מחיל את הפרק המקנה הגנות מיוחדות לערבים יחידים על "ערבות לחיוב שנתן ערב יחיד לנושה". מוצע לקבוע שהקריטריון לתחולת ההגנות המיוחדות שבחוק הקיים לא יהיה עוד סכום החיוב, אלא סכום הערבות. לאור שינוי זה מוצע למחוק מהסעיף את המילה "חיוב".

לסעיף 19

(א) סעיף 17א(ב) לחוק הקיים מגדיר "חיוב" כך:

"תחולה והגדרות

17א. (א) ...

(ב) בפרק זה -

"חיוב" -

(1) חיוב שהסכום המרבי של הקרן אינו עולה על

¹ ס"ח התשכ"ז, עמ' 46; התשנ"ב, עמ' 144.

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

20. הסכומים הנקובים בהגדרת "ערב מוגן" בסעיף 19 יעודכנו ב־1 בינואר וב־1 ביולי של כל שנה (להלן - יום העדכון), לפי שיעור עליית המדר החדש לעומת המדר היסודי; לענין זה -
- "המדר החדש" - מדר המחירים לצרכן שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לאחרונה לפני יום השינוי;
- "המדר היסודי" - מדר המחירים לצרכן שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה והאחרון הידוע ביום תחילתו של חוק זה; לענין יום העדכון הראשון שלאחר תחילתו של חוק זה, ולענין כל יום עדכון שלאחריו - מדר המחירים לצרכן שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם.
21. (א) ערב יחיד ערב רק לסכום הנקוב בחוזה הערכות ולתוספות המפורטות בסעיף 25.
- (ב) לא נקוב בחוזה הערכות סכום קצוב - פטור ערב יחיד מערבותו.
22. (א) נושה יגלה לערב יחיד, לפני כריתת חוזה הערכות, את הפרטים הבאים, כפי שנקבעו בחוזה שבינו לבין החייב:
- (1) הסכום הנקוב בחוזה שבין הנושה לבין החייב (להלן - הקרן);
- (2) שיעור הריבית השנתי, בחישוב המביא בחשבון ריבית דריבית בהתאם למועד הפרעון;
- (3) תקופת החיוב, סכומי הפרעון של הקרן ושל הריבית ומועדי הפרעון;

דברי הסבר

- (ג) סעיף 17(א) (ב) לחוק הקיים מגדיר את המונח "נושה" כך:
- "נושה" - בין תאגיד ובין יחיד; ובלבד שלגבי יחיד מתן הלוואות הוא במהלך עסקיו הרגיל, אף אם אינו עיסוקו העיקרי.
- לאור העובדה, שעל פי החוק המוצע מוטלות על הנושה חובות נוספות, נראה שניתן לחייב בהן רק את מי שעיקר עיסוקו הוא מתן הלוואות, אף אם הוא תאגיד.
- (ד) ההגדרות של "ריבית" ו"הפרשי הצמדה" נמחקו מסעיף ההגדרות (סעיף 17(א) (ב) לחוק הקיים) ושולבו בצורה מותאמת בסעיף 25.
- לסעיף 20 מוצע להוסיף הוראה שתקבע שהסכומים הנקובים בהגדרת "ערב מוגן", יעודכנו בהתאם למדר המחירים לצרכן.
- לסעיף 21 (א) ערב יחיד, לעתים קרובות, אינו מודע להיקף ההתחייבויות שהוא נוטל על עצמו. מוצע שהנושה יחוייב לגלות לו פרטים מסויימים מתוך החוזה בין הנושה לחייב, וכן פרטים נוספים אשר עשויים אף הם להשפיע על היקף הסיכון של הערב.
- (ב) כאמור נדרש הנושה לגלות לערב את תנאי החיוב של החייב ואת התנאים המרכזיים המלווים את

- (4) היתה הריבית משתנה – שיעור הריבית בעת כריתת החוזה בהתחשב בריבית דריבית בהתאם למועד הפרעון בעת כריתת החוזה, ודרך השינוי;
- (5) היות הקרן או הריבית צמודות, ובסיס ההצמדה;
- (6) חיובים אחרים המיתוספים לקרן;
- (7) שיעור ריבית פיגורים וכן כל תשלום שיחוייב בו החייב בשל אי קיום החיוב הנערב.
- (ב) נושה יגלה לערב יחיד, לפני כריתת חוזה הערבות, בנוסף לפרטים לפי סעיף קטן (א), את הפרטים הבאים:

- (1) היות הערב ערב יחיד או ערב מוגן;
- (2) מספר הערבים וחלקו היחסי של הערב בחיוב;
- (3) היות הערבות ערבות לחיוב קיים או לחיוב המחליף חיוב קיים;
- (4) היה הערב ערב מוגן – שיעור הריבית כמשמעותה בסעיף 25(2).

(ג) גילוי הפרטים המפורטים בסעיף קטן (א)(1), (3) ו-(4), יהא כפי שהם מעודכנים למועד כריתת חוזה הערבות.

(ג) גילוי הפרטים שבסעיף קטן (א) לגבי ערבות לחיוב עתיד לבוא, יהא כפי שהם ידועים לנושה בעת כריתת חוזה הערבות או כפי שניתן לקבוע אותם במועד האמור.

23. (א) לא גילה הנושה לערב יחיד את הפרטים המפורטים –

תוצאות
אייגילוי

(1) בסעיף 22(א) – ימלא ערב יחיד את ערבותו לפי המקובל בחוזים מאתו סוג;

(2) בסעיף 22(א) – ימלא ערב יחיד את ערבותו לפי שיעור הריבית בעת כריתת חוזה הערבות;

(3) בסעיף 22(א)(3), (5), (6) או (7) ובסעיף 22(ב) – ימלא ערב יחיד את ערבותו לפי אומר דעתו בעת כריתת חוזה הערבות;

(4) בסעיף 22(ב) – פטור ערב יחיד מערבותו.

דברי הסבר

שבסעיף קטן (א) כשהם מעודכנים למועד כריתת חוזה הערבות, כך למשל, לענין תקופת החיוב, הנתון הרלבנטי עבור הערב הינו התקופה שנותרה לפרעון, ולגבי סכום החיוב שבפסקה (1) – הנתון הרלבנטי הוא יתרת החיוב במועד כריתת חוזה הערבות.

לסעיף 23

הפרת חובת הגילוי משפיעה על יכולתו של הערב להעריך את הסיכון שלו הוא חשוף. מוצע לקבוע במפורש את התוצאות של הפרת חובת הגילוי; תוצאות

הערבות. בנוסף, מוצע שהנושה יביא לידיעת הערב את העובדה שהערבות היא לחיוב קיים או לחיוב המחליף חיוב קיים (פסקה 3) בסעיף קטן (ב)). גילוי זה נדרש במיוחד, משום שבכלל מניח הערב שהוא ערב להלוואה שהחייב עומד לקבל מהנושה. לפיכך, אם הערבות אינה כזו, כמו למשל ערבות להלוואה שניתנה בעבר, חשוב שהערב ידע על כך, שכן מצב דברים זה עלול להצביע על כך שמדובר בחיוב שבעבר לא קיים את חיובו.

(ג) למקרה שחוזה הערבות נכרת לאחר כריתת חוזה ההלוואה, מוצע שהנושה יגלה לערב את הפרטים

(ב) הוכיח הנושה שערב יחיד ידע פרט מהפרטים הקבועים בסעיף 22, לא יחול סעיף קטן (א) בכל הנוגע לאותו פרט.

24. נושה העומד לחתום על חוזה ערבות עם ערב יחיד, ימסור לו העתק מהחוזה ויתן לו הזרמנות סבירה לעיין בו לפני חתימתו, וכן ימסור לו העתק חתום לאחר החתימה.

מסירת העתק מחוזה הערבות

25. ערב יחיד ערב, בנוסף לסכום הנקוב בחוזה הערבות, רק לתוספות אלה:

תוספות לסכום הערבות

(1) הפרשי הצמדה וריבית שלא יעלו על המוסכם בין הנושה לבין החייב;

(2) ריבית בשל איחור בפרעון, ובלבד שלגבי ערב מוגן לא יעלה שיעורה על ארבע נקודות אחוז מעל הריבית שנקבעה בחוזה שבין הנושה לבין החייב באין איחור בפרעון (להלן – ריבית מקורית); היתה הריבית המקורית ריבית משתנה, ייעשה החישוב על פי אותה ריבית כפי שינוייה מעת לעת, בתוספת שלא תעלה על ארבע נקודות אחוז על שיעור הריבית המקורית;

דברי הסבר

“ערבות בסכום נקוב”

17. ערב יחיד תב רק לסכום הנקוב בחוזה הערבות, בצירוף תוספות שלא יעלו על אלה:

(1) הפרשי הצמדה;

(2) ריבית;

(3) הוצאות בסכום שקבע בית המשפט או ראש ההוצאה לפועל, ואם לא נתקיים הליך לפני אחד מאלה – ההוצאות הסבירות.

מוצע לרוב בסעיף אחד את כל התוספות שהנושה רשאי להוסיף לסכום הנקוב בחוזה הערבות עם ערב יחיד. כמו גם את שיעור ריבית הפיגורים שבו ניתן לחייב ערב מוגן. השיעור המרבי של ריבית הפיגורים זהה לקביעת השיעור המרבי של ריבית זאת בהגדרת “ריבית” בסעיף 17א(ב) לחוק הקיים.

כמו כן מוצע להוסיף הוראה (בפסקה 4) המתירה לנושה לחייב את הערב בתוספות אחרות, כמו למשל דמי שמאות. חיוב זה מותנה בכך שהנושה גילה לערב את סכום התוספת שבה הוא עשוי להיות מחויב.

בהגדרת הפרשי הצמדה בחוק הקיים קיימת אי בהירות ליחס בין בסיסי ההצעה השונים כמו גם לגבי הדין במקרה שהנושה והחייב מסכימים על סוג הצמדה שאינה מנויה בהגדרה. מוצע שערב יחיד יהיה ערב, באופן כללי, להפרשי הצמדה כפי שהוסכמו בין הנושה לבין החייב. לאור הובת הגילוי שבסעיף 22 המוצע, ממילא ידע הערב, לפני חתימתו על חוזה הערבות, מה סוג הצמדה של החיוב שלו הוא ערב.

אלה משקפות את ציפיותיו הסבירות של הערב לגבי פרטי הגילוי השונים. אין בכך לשלול מהערב תרופות שעומדות לו על פי דין אחר, כמו למשל, ביטול ערבותו לפי פרק ב' לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (ס"ח התשל"ג, עמ' 118). הדין הכללי יעמוד לערב גם במקרה של אי-גילוי פרטים שחובה היה לגלותם ולא נקבעה, בסעיף 23, תוצאה מפורטת לאי-גילויים (ראו סעיף 33).

לסעיף 24

במסגרת חובות הגילוי מוצע להוסיף הוראה שתחייב את הנושה למסור לערב העתק מחוזה הערבות, לפני כריתת החוזה, כדי שיוכל לגמור בדעתו האם לזכות את הנושה הערבות. כמו כן מוצע שהנושה ימסור לערב העתק מהחוזה החתום.

לסעיף 25

סעיף 17א(ב) לחוק הקיים מגדיר “ריבית” ו“הפרשי הצמדה” כך:

“ריבית” – כפי שנקבע בחוזה בין הנושה לחייב באין איחור בפרעון ...;

“הפרשי הצמדה” – הצמדה למדר המחירים לצרכן, לשער מטבע חוץ או לעליית מחירו של כל דבר אחר שעליו מפרסמת רשות ממלכתית מדר, והכל כפי שהוסכם בין הנושה לחייב.”

סעיף 17 לחוק הקיים קובע:

(3) הוצאות שקבע בית משפט או ראש ההוצאה לפועל, ואם לא נתקיים הליך לפי אחד מאלה – ההוצאות הסבירות הכרוכות בגביית החוב;

(4) תוספות אחרות, ובלבד שהנושה גילה את סוגיהן ואת סכומן לערב לפני כריתת חוזה הערבות.

26. (א) לא קיים החייב את חיובו, יודיע על כך הנושה לערב יחיד תוך 90 ימים מיום שהיה על החייב לקיים את החיוב; לא הודיע כאמור, יופטר הערב כדי הנזק שנגרם לו בשל כך.

הודעה על אי-קיום

(ב) (1) ביקש נושה להעמיד לפרעון מוקדם הלוואה לפרעון בתשלומים, בשל פיגור בתשלומים, יודיע על כך לערב יחיד לפחות 15 ימים מראש; לא הודיע הנושה כאמור, לא יהיה הערב היחיד הייב בפרעון המוקדם.

(2) הוראות פסקה (1) יחולו לענין כל הלוואה, רק בפעם הראשונה שבה מבקש הנושה להעמיד את ההלוואה לפרעון כאמור.

(ג) הודעה לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) תישלח בדואר רשום לפי המען שמסר הערב לנושה.

27. (א) לא תוגש תובענה נגד ערב מוגן אלא לאחר שנתקיימו שניים אלה:

תובענה מהחייב תחילה

(1) ניתן פסק דין נגד החייב;

(2) יושב ראש ההוצאה לפועל אישר שעל מנת להיפרע מהחייב, ננקטו כל הליכי ההוצאה לפועל, לרבות הליכים למימוש משכנתה על דירת מגורים או למימוש משכון על זכויותיו בדירת מגורים, והכל כשהם סבירים בניסבות הענין.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), ניתן להגיש תובענה נגד ערב מוגן למילוי ערבותו אם התקיים אחד משני הסייגים הבאים:

דברי הסבר

התשלומים המקורי הקבוע בחוזה. כדי לאפשר לערב למנוע מצב שבו ייאלץ לשלם את מלוא התשלום שהועמד לפרעון מייד, מוצע שהנושה יודיע לו מראש על כוונתו להאיץ את התשלומים. הודעה זאת תאפשר לערב לדאוג לפרעון התשלום המסויים, ובכך למנוע שמלוא החוב, שלו הוא ערב, יעמוד לפרעון מייד.

מאליו מובן שהוראה זו לא תחול אם הערב לא מקיים את החיובים המוטלים עליו.

לסעיף 27

סעיף זה חוזר על הוראות סעיף 17 לחוק הקיים, בהתאמת נוסח, בתוספת סעיף קטן (ד). הוראה חדשה זו מטרתה לקבוע במפורש שהנושה אינו זכאי להפעיל זכות קיזוז או סעד אחר נגד הערב לפני שנקט הליכי גבייה כלפי החייב כנדרש בסעיף זה.

לסעיף 26

מוצע לחייב את הנושה להודיע לערב על אי קיום החיוב בידי החייב, כיון שפיגור של החייב בקיום חיוביו מגדיל את סיכונו של הערב בשניים: ראשית, אי קיום החיוב עלול להצביע על קשיים שהחייב נקלע אליהם ואשר רצוי שהערב ידע עליהם בשלב מוקדם; שנית – הובו עלול "לתפוח" בשל אי קיום החיוב. כך למשל, פיגור בפרעון עלול לגרום לחיוב בחיובים נלווים או להעמדה לפרעון מייד של החוב כולו. למקרה שהנושה לא הודיע לערב על כך שהחייב לא קיים את חיובו, יופטר הערב כדי הנזק שנגרם לו עקב כך שלא קיבל את ההודעה.

לעיתים משולבת בחוזה בין הנושה לחייב הוראה הקובעת שאם החייב לא יעמוד בפרעון של תשלומי ההלוואה, הנושה יהא רשאי לדרוש את תשלום החוב, במלואו או בחלקו, באופן מייד, ולא לפי הסדר

(1) החייב נפטר, הוכרז פסול דין, ניתן נגדו צו כינוס נכסים או יצא מן הארץ לצמיתות; היה החיוב מובטח במשכנתה או במשכון, לא יחול סייג זה, אלא אם כן קבע בית המשפט או ראש ההוצאה לפועל, לפי הענין, שנעשו מאמצים סבירים לאיתור החייב או למימוש המשכנתה או המשכון;

(2) היה החייב תאגיד – ניתן נגדו צו כינוס נכסים או צו פירוק.

(ג) הוגשה תובענה נגד חייב, ימסור הנושה הודעה לכל ערב מוגן, והוא יהיה רשאי להצטרף להליך.

(ד) לענין סעיף זה, "הגשת תובענה" – לרבות קיוונו או מימוש סעד אחר שיש לנושה כלפי הערב המוגן.

28. מילא ערב מוגן את ערבותו, כולה או מקצתה, יהא דינו כדין הנושה לענין הליכי גביית החוב מאת החייב שבהם פתח הנושה, והוא יהיה רשאי להמשיך בהליכים אלה.

29. (א) ערבים מוגנים יהיו חייבים כלפי הנושה בחלקים שווים.

(ב) היו לאותו חיוב גם ערבים שאינם ערבים מוגנים, יחושב חלקו של כל ערב מוגן לפי מספרם של כלל הערבים.

(ג) היה הסכום הנקוב בחוזה הערבות של ערב מוגן נמוך מחלקו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), לא יהא אותו ערב חב מעבר לסכום הנקוב בחוזה ערבותו; אין בהוראה זו כדי להשפיע על חלקם של יתר הערבים.

30. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 4(א).

31. הוראות פרק זה יחולו על אף האמור בסעיף 57 לפקודת השטרות [נוסח חדש].

32. בערבות לפי פרק זה, התניה על הוראות הפרק ועל סעיפים 5, 6, 7, 11 ו-12 שאינה לטובת ערב יחיד – בטלה.

דברי הסבר

למספר הערבים, אף אם הסכום הנקוב בחוזה הערבות גבוה מחלקם היתסי.

לסעיף 30

הוראה זו באה להבהיר שלמרות שנקבעו בפרק זה הוראות ספציפיות בנושאים שונים, (כמו למשל, סעיף 23(א) או סעיף 25(2)), הכלל נשאר שהערב לא יהיה חייב יותר מאשר החייב.

לסעיף 31

סעיף זה חוזר על סעיף 71 לחוק הקיים.

לסעיף 32

סעיף 71(א) לחוק הקיים קובע:

לסעיף 28

סעיף זה חוזר על סעיף 71(ב) לחוק הקיים. סעיף 71(א) לחוק הקיים שולב בסעיף 32 להלן.

לסעיף 29

סעיפים קטנים (א) ו-(ב) חוזרים על סעיף 71 לחוק הקיים, סעיף קטן (ג) נוסף והוא בא להסדיר את המקרה שלאותו חיוב ערבים מספר ערבים, אולם ערב אחד, או יותר, ערב רק לחלק מהסכום שהתחייבו לו הערבים האחרים; כך יוצא שהסכום הנקוב בחוזה הערבות אינו זהה אצל הערבים. לאור הכלל שבסעיף קטן (א), שעריבים מוגנים אחראים כלפי הנושה באופן יחסי למספר הערבים, יש מקום להבהיר שאין בכלל זה כדי להטיל על ערב מוגן חבות מעבר לסכום הנקוב בחוזה הערבות. עוד מובהר שלגבי יתר הערבים יחושב חלקם באופן יחסי

פרק ג': הוראות שונות

- שמירת דינים 33. חוק זה בא להוסיף על כל דין אחר ולא לגרוע ממנו.
- ביצוע ותקנות 34. שר המשפטים ממונה על חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובין השאר –
- (1) לקבוע פרטים נוספים שעל הנושה לגלות לערב יחיד;
- (2) לקבוע את דרכי הגילוי של פרטים שהנושה חייב לגלותם לערב יחיד.

תחילה, תחולה ותוראות מעבר 2. (א) תחילתו של חוק זה באחד בחודש שלאחר תום ששה חודשים מיום פרסומו, והוא יחול על התחייבויות לשיפוי וחוזי ערבות שנכרתו לאחר תחילתו; על התחייבויות לשיפוי וחוזי ערבות שנכרתו לפני תחילתו של חוק זה יוסיף לחול החוק הקודם.

דברי הסבר

- ”חזרה אל החייב**
- 17ד. (א) בערבות לפי פרק זה אין להתנות על הוראות סעיף 12 אלא לטובת ערב יחיד.”
- סעיף 17 לחוק הקיים קובע:
- ”אי התנאה**
17. הוראות פרק זה יחולו על אף האמור בכל דין ואין להתנות עליהן אלא לטובת ערב יחיד.”
- הסעיפים של החוק הקיים משולבים בסעיף זה ונוספו עליהם כמה הוראות שאין מקום להתנות עליהן, כאשר מדובר בערכויות של יחיד. המדובר בהוראות הבאות: שינוי בחיוב (סעיף 5), הפטר הערב (סעיף 6), טענת הגנה (סעיף 7), דין הערב לפני שמילא ערבותו (סעיף 11) ושעבוד נכס של החייב (סעיף 12).
- לסעיף 33**
- סעיף 18 לחוק הקיים קובע:
- ”תחולה**
18. הוראות חוק זה יחולו כשאין בדין אחר הוראות מיוחדות לענין הנדון, ובאין כוונה אחרת משתמעת מן ההסכם בין הצדדים.”
- הוראה זו מהווה עקרון פרשני כללי במשפט הפרטי, ועל כן ניתן לוותר עליה. עם זאת מוצע להבהיר בסעיף 33 המוצע, כי הוראות חוק זה לא באו לגרוע מהוראות חוקים אחרים אלא רק להוסיף עליהן.